

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN-2019-048

22.1.2019

Trafikksforsikringsforeningen (Gebyr)

PA - Gebyr for uforsikret motorvogn

Grunnlag for gebyr – eierforhold – solgt – manglende salgsmelding.

Trafikksforsikringsforeningen ila klager gebyr for perioden fra og med 11.6.18 til og med 23.8.18. Klager har anført at kjøretøyet ble solgt i 2012. Videre har klager anført at etter de mottok krav om gebyr, har de forsøkt å kontakte kjøper for å fylle ut salgsmelding. Dette har de ikke lyktes med. Trafikksforsikringsforeningen har anført at det fremgår av TFFAuto og Motorvognregisteret at klager var eier av et forsikringspliktig kjøretøy frem til at kjøretøyet ble avregistrert den 24.8.18. Nemnda kom til at klager ikke var eier på gebyrtidspunktet, og at gebyret derfor måtte frafalles.

Saksfremstilling

Saken gjelder ileggelse av gebyr for uforsikret motorvogn etter bilansvarslova § 17 a.

Den 14.6.18 ila Trafikksforsikringsforeningen klager et gebyr for uforsikret motorvogn for perioden fra og med 11.6.18 til og med 23.8.18.

Det fremgår av TFFAuto og Motorvognregistret at klager ble eier av kjøretøyet den 6.1.12.

Klager har redegjort for at kjøretøyet ble solgt til i 2012.

Videre har klager redegjort for at etter de mottok krav om gebyr, har de forsøkt å kontakte kjøper for å fylle ut salgsmelding. Dette har de ikke lyktes med.

Det følger av TFFAuto og Motorvognregisteret at kjøretøyet ble avregistrert den 24.8.18.

Klager har anført at gebyret må ettergis fordi kjøretøyet ble solgt i 2012.

Trafikksforsikringsforeningen har anført at når det i TFFAuto og Motorvognregisteret står at klager var eier av et forsikringspliktig kjøretøy frem til avregistreringsdato den 24.8.18, må Trafikksforsikringsforeningen forholde seg til denne informasjonen. Gebyret må følgelig betales.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Hovedspørsmålet i saken er om klager var eier av kjøretøyet da gebyrforskriften trådte i kraft 1.3.18 og senere da gebyr ble ilagt.

Bilansvarslova § 15 bestemmer hvem som har plikten til å forsikre ei motorvogn. Bestemmelsens første ledd lyder slik:

Motorvogn som er registrert eller skulle vore registrert eller ha kjennemerke etter vegtrafikklova, skal eigaren trafikksikring for all skade som går inn under kapittel II.

Plikten til å betale gebyr er i samme lovs § 17 a første ledd første punktum knyttet til "eigaren". Ved eierskifte er det den nye eieren som plikter å betale gebyret dersom vedkommende ikke i tide tegner ny forsikring.

I gebyrforskriften § 4 første ledd er på tilsvarende måte gebyrplikten knyttet til "den som etter bilansvarslova § 15 er ansvarlig for å forsikre motorvogn", det vil si eieren. Ved eierskifte går gebyrplikten over på den nye eieren dersom vedkommende ikke tidsnok tegner ny forsikring etter forskriftens andre ledd.

Bilansvarslova trådte i kraft 1.6.61, og § 15 har ikke vært endret siden. Ved tilføyselsen av § 17 a og vedtagelsen av gebyrforskriften er det ikke gjort noen drøftelse av begrepet "eier". Nemnda legger derfor til grunn at begrepet har samme innholdsmessige betydning i alle de bestemmelsene som er aktuelle her. Som påpekt i "Tingsrett" side 40 av Thor og Åge Thor Falkanger er begrepet et koblingsord: Hvis bestemte fakta foreligger, er en person eier, og når vedkommende er eier, har dette bestemte rettsvirkninger. En av de mest praktiske måter å bli eier på, er å kjøpe et kjøretøy, og den som har kjøpt et kjøretøy, har blant annet rett til å bruke det, selge det, plikter å vedlikeholde det, har krav på erstatning ved skade og sentralt i nemndas saker, plikt til å forsikre det mot skader det kan volde andre.

Det følger av dette at man, ved avgjørelsen av hvem som er "eier", må foreta en samlet konkret vurdering av de opplysninger som foreligger. Utgangspunktet for vurderingen må være de opplysningene som fremgår av Motorvognregisteret, men dersom det kan fremlegges bevis for at kjøretøyet ble solgt før gebyrforskriften trådte i kraft, må dette legges til grunn fordi Motorvognregisteret ikke er tillagt positiv troverdighet; lovgiver har ikke bestemt at opplysningene skal legges til grunn uansett om de stemmer med de faktiske forhold eller ikke. Tvert imot tok man ved opprettelsen av det kun sikte på å skaffe seg "best mulig oversikt" over hvem som var eiere, jf. merknadene til vegtrafikkloven § 15 i Ot. Prp. nr. 23 (1964-1965).

I vår sak viste Motorvognregisteret at bilen var registrert på klager i gebyrperioden, og Trafikkforsikringsforeningen la derfor dette til grunn ved illeggelsen av gebyret. Klager har hele tiden anført at opplysningen i registeret ikke er korrekt, idet kjøretøyet ble solgt i 2012 til et navngitt firma.

Nemnda legger til grunn at klager har bevisbyrden for at opplysningene om bilen i Motorvognregisteret ikke er i tråd med virkeligheten.

Under saksforberedelsen for nemnda ba nemndas leder sekretariatet om å ta kontakt med klager med tanke på fremleggelse av dokumenter som kunne bekrefte salget, jf. saksbehandlingsreglene punkt 10 andre ledd.

Klager har fremlagt "Avtale om kjøp" som viser at hans firma solgte kjøretøyet til det tidligere oppgitte firmaet 13.3.12 på nærmere angitte vilkår. Kjøpekontrakten er undertegnet av begge parter.

Nemnda finner at den fremlagte kjøpekontrakt dokumenterer at eierforholdet oppgitt i Motorvognregisteret ikke er korrekt, og at det derfor må legges til grunn at klager ikke var eier av bilen i gebyrperioden.

Det er da ikke hjemmel for å illegge ham gebyret.

Trafikkforsikringsforeningen har med styrke fremhevet at det er selger av et kjøretøy som er ansvarlig for at salgsmelding sendes inn på korrekt måte, jf. forskrift om bruk av kjøretøy § 2-27. Nemnda er enig i det, men dette er et selvstendig forhold som formentlig kan føre til illeggelse av en bot, men som ikke har betydning ved avgjørelsen av hvem som kan illegges gebyr etter bilansvarslova § 17 a, jf. gebyrforskriften § 4.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Thor Chr. Hansteen (næringsrepresentant).